

اثر زئولیت‌های طبیعی و اصلاح شده با سورفکتانت بر آبشویی نیترات در آبیاری با

پساب تصفیه شده شهری

محمد علوی^{۱*}، جهانگیر عابدی کوپایی و بهروز مصطفیزاده فرد

دانشآموخته کارشناسی ارشد، گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان.

mohammadalavi1991@gmail.com

استاد، گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان.

koupai@cc.iut.ac.ir

استاد، گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان.

behrouz@cc.iut.ac.ir

چکیده

به دلیل کمبود آب استفاده از پساب‌ها برای آبیاری اهمیت بیشتری پیداکرده است. همچنین کاربرد مواد طبیعی و غیر سمی مانند زئولیت که سبب افزایش راندمان کاربرد کود می‌شود و هم‌زمان آبشویی نیترات خاک را کاهش می‌دهند، مورد توجه زیادی قرار گرفته است. پژوهش حاضر با اهداف بررسی تأثیر دو اندازه برای ذرات شامل ۱ تا ۱/۶۸ میلی متری و ۵۳ تا ۶۳ میکرون و مقدار کاربرد ۲۰ و ۶۰ گرم در کیلوگرم خاک زئولیت کلینوپیتیولايت طبیعی (Cp) و زئولیت اصلاح شده با سورفکتانت (SMZ) بر آبشویی نیترات و آمونیوم خاک و عملکرد گیاه گندم با استفاده از ستون‌های خاک و برای آبیاری با پساب در فصل زراعی ۱۳۹۴-۹۵ انجام شد. خاک‌های مورد آزمایش در استوانه‌هایی از جنس پلی‌اتیلن با قطر داخلی ۱۱ سانتی‌متر و ارتفاع ۶۵ سانتی‌متر مورد مطالعه و ارزیابی قرار گرفتند. آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی و در سه تکرار برای هر تیمار طراحی گردید. نتایج نشان داد میزان کل نیتروژن نیتراتی ($\text{NO}_3\text{-N}$) خارج شده از ستون‌های خاک اصلاح شده با Cp و SMZ در مقایسه با تیمار کنترل که بدون مواد اصلاح‌کننده بود به ترتیب ۳٪ و ۲۷٪ کاهش یافت. همچنین، استفاده از اصلاح‌کننده‌های Cp و SMZ رشد گیاه گندم را بهبود بخشید. اندازه ذرات اصلاح‌کننده‌ها اثر معنی‌داری بر آبشویی نیترات و رشد گیاه گندم نداشت. بهطور کلی نتایج نشان داد که اصلاح‌کننده‌های Cp و SMZ به عنوان موادی سازگار با محیط‌زیست در کنترل آبشویی نیترات خاک و بهبود عملکرد گیاه گندم مؤثر می‌باشند.

واژه‌های کلیدی: اصلاح کننده خاک، کلینوپیتیولايت ، ستون خاک، گندم، اندازه ذرات اصلاح کننده‌ها

۱ - آدرس نویسنده مسئول: گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

* - دریافت: دی ۱۳۹۶ و پذیرش: اردیبهشت ۱۳۹۷

زئولیت‌ها اشاره کرد. که در میان موارد فوق، زئولیت‌ها به دلیل فراوانی و تبادل کاتیونی بالا به عنوان اصلاح‌کننده ارزان‌قیمت خاک به منظور کنترل رهاسازی آمونیوم و افزایش راندمان کاربرد کود استفاده می‌شود (حسینی ابری و همکاران، ۱۳۸۹؛ ملکوتی و سپهر، ۱۳۸۲).

زئولیت از آلومینوسیلیکات‌های بلورین است که از واحدهای تتراهرال SiO_4 و AlO_4 تشکیل شده که می‌توان آن‌ها را به عنوان پلیمرهای معدنی در نظر گرفت (لی، ۲۰۰۳)؛ اما برای جلوگیری از حرکت آنیون‌ها، به موادی نیاز است که دارای تمایل جذب آنیونی بالای باشند که این مواد به طور طبیعی در دسترس نمی‌باشند (لی، ۲۰۰۳). لذا استفاده از زئولیت اصلاح‌شده با سورفکتانت (SMZ) به عنوان یک نوع تبادل کننده آنیونی سازگار با محیط‌زیست، در حذف آلاینده‌های آنیونی از آب موردمطالعه قرار گرفته است (لی و بومن، ۱۹۹۷). هزینه کاربرد این ماده به عنوان یک تبادل کننده آنیونی حدود ۱۰٪ رزین‌های مصنوعی تبادل کننده آنیونی، برآورد شده است (لی، ۲۰۰۳).

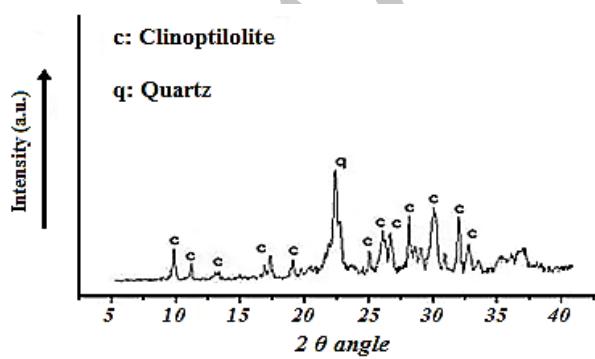
فرگوسن و پیر (۱۹۸۷) با افزودن زئولیت به خاک شنی پژوهش‌های را در مورد کیفیت رشد چمن انجام دادند. در این تحقیق مشخص شد که زئولیت علاوه بر کاهش آبشویی نیترات و آمونیوم و افزایش بازه مصرف نیتروژن، قابلیت نگهداری آب را در خاک افزایش می‌دهد و محیط مناسبی را برای جوانهزنی و استقرار گیاه آماده می‌سازد. لی (۲۰۰۳) مقدار جذب و رهاسازی نیترات را با کاربرد زئولیت‌های ساخته شده از زئولیت‌های اصلاح‌شده موردنبررسی قرارداد. آزمایش‌های ستونی نشان دادند که مقدار جذب یون نیترات در حالت اصلاح‌شده با سورفکتانت حدود ۴۰ درصد بیشتر از زئولیت طبیعی است. عابدی کوپایی و همکاران (۱۳۸۹) در یک بررسی گلدانی تأثیر مثبت کار آبی زئولیت را در کاهش آبشویی اوره نشان دادند. تحقیق آنها با چهار سطح کاربرد زئولیت و با دو ابعاد میلیمتری و میکرومتری نشان داد که ذرات ریزتر عملکرد بهتری را در جذب نیترات نشان دادند. طاهری سودجانی و همکاران (۱۳۹۱) در یک بررسی تأثیر مثبت زئولیت‌های میکرومتری بر میزان جذب نیترات پساب در خاک را نشان دادند. به طوری که با ریزتر شدن

مقدمه

با رشد جمعیت و افزایش نیاز به آب آبیاری از یکسو و از سوی دیگر عواملی چون تغییر الگوی مصرف، تغییر در الگوهای بارندگی و گرم شدن تدریجی جهان که موجب پدیدار شدن خشکسالی دوره‌ای گردیده، همچنین عدم سرمایه‌گذاری کافی و مناسب، مدیریت نامناسب منابع آبی موجود و رشد مصرف سرانه آب همگی باعث شده‌اند منابع آبی موجود پاسخگوی نیازهای جمعیت امروز و آینده نباشد (خدارحمی، ۱۳۸۹) لذا استفاده از پساب‌ها در کشاورزی به عنوان منبع سرشار از عناصر غذایی موردنیاز گیاه، به طور گسترده در مناطقی که با کمبود آب شیرین مواجه هستند، پذیرفته شده است (ندو و همکاران، ۲۰۱۲). پساب دارای مقادیر زیادی عناصر غذایی مانند نیتروژن و فسفر است که برای رشد گیاه بالارزش هستند، اما اگر استفاده از آن‌ها به صورت صحیح مدیریت نشود، خطر بالقوه آلدگی را در بر خواهد داشت (لی و همکاران، ۲۰۰۷). به طوری که غلظت بالای نیترات در منابع آب مشکلات اکولوژیک و حیاتی بسیاری در بردارد. نتایج تحقیقات حاکی از ارتباط میزان بالای نیترات و بروز بیماری متولکوبینمیا در نوزادان، دیابت کودکان، سقط‌جنین در انسان و حیوان و سرطان دستگاه گوارش و مثانه می‌باشد (گانگیاش و اوبله، ۲۰۰۵؛ فیوترل، ۲۰۰۴). از سوی دیگر تحقیقات مختلف نشان می‌دهد استفاده از فاضلاب شهری در کشاورزی باعث افزایش درصد مواد آلی و بهبود حاصلخیزی خاک می‌گردد (قبری و همکاران، ۱۳۸۶).

نیتروژن مهم‌ترین عنصر غذایی موردنیاز گندم است و مدیریت مصرف بهینه آن برای موقوفیت در افزایش تولید دانه و پروتئین گندم از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (ملکوتی، ۱۳۷۹). لذا تلفات نیتروژن از مزارع تحت آبیاری به ویژه در خاک‌های شنی سبب آلدگی آبهای سطحی و زیرزمینی، افزایش کاربرد نیتروژن برای گیاهان و ضرر و زیان اقتصادی می‌شود که این مسئله به دلیل بار منفی نیترات و عدم تمایل ذرات خاک در جذب آن اتفاق می‌افتد (لی، ۲۰۰۳). به طور کلی برای کاهش آبشویی نیتروژن مواد مختلفی مورداستفاده قرار گرفته‌اند که از آن‌ها می‌توان به کودهای کندرها، بازدارندگان نیتراتی و

به جامد (۳:۱) سپس به مدت ۲۴ ساعت در آون با دمای ۱۰۵ درجه سانتی گراد قرار داده شد تا خشک گردد (۱۵). الگوی پراش پرتوایکس نمونه در دامنه $45 - 5 = 20$ به وسیله دستگاه پراش سنج پرتوایکس تعیین شد. نتایج تعیین کانی با استفاده از پراش پرتوایکس نشان داد که زئولیت مورد استفاده دارای درصد بالای کانی کلینوپیتیلوایت (%) است (شکل ۱). همچنین تجزیه عنصری نمونه با استفاده از دستگاه تجزیه عنصری Spectro X-lab X-Ray 2000 (۲۰۰۰) انجام شد که نتایج آن در جدول ۱ ارائه شده است. در این تحقیق از اندازه های میلی متری و میکرون برای زئولیت استفاده شد. ذرات میلی متری به وسیله الکهای با مش ۱۲ و ۱۸ (۱/۶۸ و ۱ میلی متری) جداسازی شدند. برای تهیه ذرات میکرون به کمک دستگاه آسیاب جت (Jet mill) زئولیت ها خرد شدند و با الکهای با مش ۲۳۰ و ۲۷۰ (۶۳ و ۵۳ میکرون) ذرات موردنظر جدا شدند. به منظور بررسی خواص جذبی زئولیت، ظرفیت تبادل کاتیونی (CEC) به روش استات سدیم (چمپمن، ۱۹۶۵) و ظرفیت تبادل کاتیون خارجی زئولیت (ECEC) به روش مینگ و دیکسون (۱۹۸۷) اندازه گیری شد. این آزمایش برای دو اندازه میلی متر و میکرون و در سه تکرار انجام شد. مقادیر CEC برای زئولیت میلی متری و میکرون به ترتیب 140 cmol kg^{-1} و 160 cmol kg^{-1} بودند و مقادیر ECEC این نمونه ها به ترتیب 75 mmol kg^{-1} و 105 mmol kg^{-1} تعیین شد.

شکل ۱- الگوی پراش پرتوایکس نمونه زئولیت مورد استفاده

اندازه ذرات و افزایش میزان کاربرد زئولیت جذب نیترات توسط خاک به طور معنی داری افزایش یافت و همچنین نتایج آنها نشان داد با افزایش دور آبیاری میزان جذب نیترات در خاک کاهش می یابد. همچنین در پژوهشی دیگر ملکیان و همکاران (۲۰۱۱) در کشت لایسمتری ذرت، تأثیر کاربرد زئولیت های طبیعی و اصلاح شده با سورفتکتانت به صورت لایه ای به ضخامت ۳ سانتی متر در سطح خاک و با دو ابعاد میلی متری و نانومتری برای جلوگیری از آبشویی نیترات را موردنبررسی قراردادند. نتایج به دست آمده در این تحقیق نشان داد که هر دو اصلاح کننده باعث کاهش شستشوی نیترات از خاک، افزایش میزان جذب نیترات و آمونیاک و افزایش عملکرد محصول ذرت شدند. برخلاف نتایج عابدی کوپایی و همکاران (۱۳۸۹) و طاهری سودجانی و همکاران (۱۳۹۱) در این پژوهش اثر ذرات اصلاح کننده تفاوت معنی داری در میزان نیترات و نیتروژن جذب شده ایجاد نکرد. دانستن این مسئله که چه زئولیتی و در چه ابعادی، تأثیر بهتری بر آبشویی نیترات دارد و همچنین اقتصادی و مقرن به صرفه تر است، بحثی بسیار ضروری بشمار می رود؛ بنابراین با توجه به گزارش های فوق در زمینه مؤثر بودن زئولیت در کاهش آبشویی نیترات، در تحقیق حاضر از ابعاد میلی متری و میکرون استفاده شد تا این مسئله به صورت کامل تری بررسی شود. همچنین مطالعات کمی راجع به آبشویی نیترات با اعمال زئولیت اصلاح شده برای کشت گیاه گندم انجام شده است. لذا با توجه به استراتژیک بودن این گیاه برای کشور، کمبود آب و ضرورت استفاده از پساب در آبیاری انجام این مطالعه ضروری است.

مواد و روش ها

خصوصیات زئولیت

زئولیت طبیعی کاربردی در این مطالعه از نوع کانی کلینوپیتیلوایت بوده و از سنگ های آتش فشانی معدن سمنان تهیه شد. برای از بین بردن ناخالصی ها، زئولیت سه مرتبه با آب دیونیزه شده شستشو داده شد (نسبت فاز مایع

جدول ۱- نتایج تجزیه عنصری زئولیت مورد مطالعه

عنصر	درصد وزنی	SiO ₂	AL ₂ O ₃	Na ₂ O	Fe ₂ O ₃	CaO	MgO	LOI*
۶۶/۵	۱۱/۸۱	۲/۰۱	۱/۳۰	۳/۱۱	۰/۷۲	۱۲/۰۵		

* درصد کلی آب و مواد فرار (Loss of ignition)

اصفهان در سال زراعی ۱۳۹۴-۱۳۹۵ انجام شد. برای آبیاری از پساب تصفیه شده استفاده شد. پساب مورداستفاده در این آزمایش پساب خروجی حوضچه‌های تصفیه اولیه فاضلاب واقع در دانشگاه صنعتی اصفهان بود. در طول اجرای آزمایش، ۴ مرتبه (یکبار در ماه) پساب دانشگاه صنعتی اصفهان مورد تحلیل قرارگرفته شد و ویژگی‌های فیزیکی (کل مواد جامد معلق و کدورت) و ویژگی‌های شیمیایی (pH، EC، pH، برخی از ترکیبات آبیونی و کاتیونی) آن اندازه‌گیری شد. میانگین نتایج حاصل از این اندازه‌گیری‌ها در جدول ۲ ارائه شده است. خاک مورداستفاده در این پژوهش از منطقه مرتعی ورودی شهر تیران واقع در استان اصفهان به صورت لایه‌ای تهیه گردید. جهت یکنواختی بیشتر پس از جداسازی سنگ و کلوخ و بقایای گیاهی، خاک از الک دو میلی‌متری عبور داده شد. با توجه به درصد شن، سیلت و رس نمونه خاک و با استفاده از مثلث بافت خاک، بافت خاک لوم شنی است. ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک موردنظر در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۲- ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی پساب دانشگاه صنعتی اصفهان

پارامتر	مقدار در پساب
TSS (mg L ⁻¹)	۵۴۴/۹۳
Turbidity (NTU)	۵۵/۸۳
pH	۷/۸
EC (dS m ⁻¹)	۱/۱۴
SAR (meq L) ^{0.5}	۸/۲۵
NO ₃ -N (mg L ⁻¹)	۸/۹
NH ₄ -N (mg L ⁻¹)	۱۸/۵۲
K (mg L ⁻¹)	۱۵/۴۲

تهیه زئولیت اصلاح شده با سورفکتانت

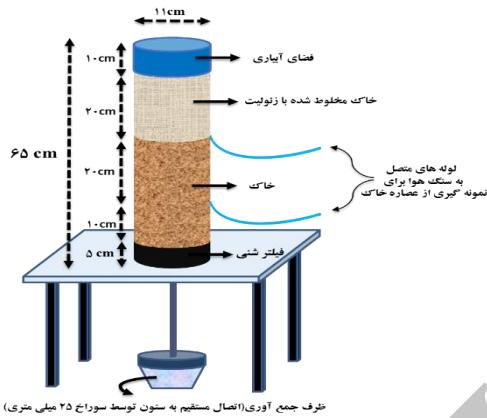
به منظور جذب آبیون‌های معدنی در سطح زئولیت اصلاح شده با سورفکتانت، سطح اصلاح شده باید دارای مکان‌های تبادلی با بار مثبت باشد. این مکان‌ها زمانی شکل می‌گیرند که سورفکتانت به صورت کاملاً دو لایه‌ای (Bilayer) و یا بخشی دو لایه‌ای روی زئولیت قرارگرفته باشد. پژوهش‌های پیشین نشان داده است که برای تشکیل سورفکتانت کاملاً دولایه‌ای (Hexadecyltrimethylammonium HDTMA) جذب شده به ظرفیت تبادل کاتیونی خارجی زئولیت (ECEC) باید ۱:۲ باشد (۲۰۰ درصد ۲۰۰ ECEC (L)، ۲۰۰۳). مقدار زئولیت اصلاح شده موردنیاز در ابعاد میلی‌متر و میکرومتر برای اصلاح خاک محاسبه شده و برای تهیه SMZ از Mereck HDTMA-Br شد و زئولیت به اندازه ۲۰۰ درصد ECEC تغییر سطح داده شد. به این منظور ۵۰۰ گرم از زئولیت در اندازه میلی‌متر با ۱۶۵۰ میلی‌لیتر از محلول HDTMA با غلظت ۵۰ میلی‌مولار به مدت ۲۴ ساعت در همزمن با دور ۲۰ دقیقه مخلوط شد. مخلوط حاصل به مدت ۲۰ دقیقه با سرعت ۴۵۰۰ دور در دقیقه سانتیفیوژ شده و محلول رویی دور ریخته شد. زئولیت اصلاح شده حاصل دو بار با آب دیونیزه شده شسته شد و پس از آن هوا خشک گردید (ژینگ، ۲۰۱۶؛ L، ۲۰۰۳). روش مشابهی برای تغییر سطح زئولیت با اندازه ذرات میکرون به کاربرده شد با این تفاوت که غلظت محلول HDTMA برابر با ۷۰ میلی‌مولار بود.

مطالعه گلخانه‌ای و جمع آوردی داده‌ها

این تحقیق با هدف بررسی اندازه ذرات، سطح کاربرد و نوع زئولیت در جذب نیترات پساب در محل گلخانه پژوهشی دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی

جدول ۳- ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک تهیه شده از منطقه تبران

P (mg/kg)	K (mg/kg)	NO ₃ -N (mg/kg)	Na (mg/kg)	OC (%)	CEC (cmol/kg)	SAR (meq/L) ^{0.5}	EC (dS/m)	pH	Clay (%)	Silt (%)	Sand (%)	پارامتر مقدار
۱۸/۵	۳۰۶/۱	۳۰	۴۹/۳	۰/۸۵	۷/۱	۲/۵۶	۰/۹۵	۷/۵	۱۶/۷	۲۱/۵	۶۲/۸	

شکل ۲- شماتیک ستون آزمایشی خاک

شدند، به این صورت زه آب مستقیماً از ستون خاک به ظروف جمع‌آوری دربسته منتقل شد و درنتیجه تبخیر زه آب به حداقل رسید. پس از آماده‌سازی ستون‌ها و پر کردن آن‌ها عملیات کاشت بذر گیاه گندم رقم پیشتاز ۵۸ (Adlan/Ias) در تاریخ ۱۳۹۴/۱۲/۱۲ و در عمق ۱ سانتی‌متری داخل خاک انجام شد. در هر یک از ستون‌ها با توجه به تراکم کاشت گندم و سطح ستون آزمایشی تعداد ۴ عدد بذر کشت شد. پس از رشد گیاه و رسیدن به مرحله ۲ برگی، تعداد گیاهان استقراریافته به ۲ عدد کاهش داده شد. عملیات برداشت پس از رسیدگی فیزیولوژیکی دانه‌ها و با انجام ۱۴ مرتبه آبیاری در تاریخ ۱۳۹۵/۴/۱۹، برای تمام تیمارها انجام شد.

این آزمایش مشتمل بر نه تیمار و سه تکرار بود.

طرح از نظر آماری در قالب طرح فاکتوریل با سه فاکتور انجام گرفت. فاکتور اول سطح کاربرد اصلاح‌کننده ۲۰ و ۶۰ گرم در کیلوگرم خاک)، فاکتور دوم اندازه ذرات اصلاح‌کننده (زئولیت طبیعی و اصلاح‌شده با سورفکتان) می‌باشد. تیمارهای تحقیق مطابق جدول ۴ می‌باشد.

آبیاری ستون‌ها به روش یکجا به کمک بشرهای آزمایشگاهی انجام شد. میزان آب آبیاری (پساب) که به هر ستون خاک داده می‌شد از راه توزین مرتباً ستون‌های

برای اجرای طرح آزمایشی و بهمنظور کنترل کلیه عوامل مؤثر بر محیط، آزمایش‌ها در داخل ۲۷ ستون استوانه‌ای از جنس پلی‌ایتیلن با قطر داخلی برابر با ۱۱ سانتی‌متر و ارتفاع ۶۵ سانتی‌متر انجام شد. قبل از پر کردن ستون‌ها، در دو عمق ۲۰ و ۴ سانتی‌متری خاک‌سنگ‌های سرامیکی معروف به سنگ هوا برای نمونه‌گیری از عصاره خاک در طول آزمایش، نصب گردیدند. در کف هر ستون لایه‌ای به ضخامت پنج سانتی‌متر از شن به عنوان فیلتر قرار گرفت. همچنین برای اجتناب از وقوع جریان ترجیحی در دیواره‌های ستون خاک، بدنه داخلی آن‌ها با گریس چرب شد و بهوسیله ذرات شن پوشانده شد (لی، ۲۰۰۳). سپس مطابق تیمارها ترکیب خاک و زئولیت به ارتفاع ۵۰ سانتی‌متر به صورت لایه‌ای و مطابق با چگالی ظاهری خاک از طریق مرحله به مرحله پر کردن ستون‌ها با استفاده از روش وزنی، ریخته شد تا از ایجاد خلل و فرج بزرگ در خاک جلوگیری شود و شرایطی مشابه با شرایط طبیعی خاک ایجاد گردد. اصلاح‌کننده‌های خاک در عمق ۲۰ سانتی‌متری سطح خاک ستون‌ها و پیش از کاشت گیاه، با خاک مخلوط شدند. درنهایت ۱۰ سانتی‌متر بالایی هر ستون خاک نیز فضای خالی بهمنظور آبیاری در نظر گرفته شد (شکل ۲). برای جمع‌آوری زه آب، سوراخی‌هایی به ابعاد ۲۵ میلی‌متر در کف هر ستون ایجاد شد که بهوسیله تبدیل و لوله‌های پلاستیکی به ظروف دربسته‌ای متصل

جمع‌آوری نمونه‌ها، ظروف نمونه‌برداری به آزمایشگاه منتقل و تا زمان اندازه‌گیری پارامترهای موردنظر در دمای چهار درجه سانتی‌گراد در یخچال نگهداری شدند. نمونه‌برداری از محلول خاک بهوسیلهٔ سنگ‌های سرامیکی معروف به سنگ هوا در زمان‌های ۳۶ و ۶۸ روز پس از کاشت گیاه در دو عمق ۲۰ و ۴۰ سانتی‌متری سطح خاک به کمک پمپ خلاً صورت گرفت. همچنین در انتهای فصل رشد نمونه‌برداری خاک از عمق‌های ۰-۲۵ و ۲۵-۵۰ سانتی‌متری خاک برای تجزیه‌های شیمیایی خاک انجام شد. از هر عمق سه نمونه خاک برداشت شد. برای اندازه‌گیری غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ موجود در زهاب و خاک از روش رنگ سنجی استفاده شد (کنی و نلسون، ۱۹۸۲). همچنین غلظت یون آمونیوم (NH_4^+) در خاک با استفاده از روش استاندارد نسلر و با دستگاه اسپکتوفوتومتری قرائت شد (آفا، ۱۹۹۰).

تجزیه و تحلیل داده‌ها

نتایج با استفاده از تجزیه واریانس (ANOVA) با نرم‌افزار SAS 9.4 مورد بررسی قرار گرفت. همچنین مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون LSD و در سطح احتمال پنج درصد صورت گرفت. برای رسم نمودارهای مربوطه از نرم‌افزار Excel استفاده شد.

خاک تا زمان تخلیه ۵۰ درصد آب قابل دسترس انجام شد (مصطفی زاده و موسوی، ۱۳۹۳).

از آنجایی که عناصر N-P-K از جمله عناصر موردنیاز جهت رشد کلیه گیاهان می‌باشند، این عناصر پس از انجام تجزیه خاک و تعیین عناصر غذایی موجود در خاک و میزان قابل دسترس بودن آنها، در اختیار گیاه قرار داده شد. بر اساس توصیه فنی، نیاز خاک به کود نیتروژن، ۲۵۰ کیلوگرم در هکتار به صورت اوره بود که این کود از طریق آب آبیاری به صورت کودآبیاری در اختیار گیاه قرار داده شد. میانگین غلظت نیتروژن نیتراتی پساب ۸/۹ میلی‌گرم در لیتر بود (جدول ۲) که این میزان معادل ۸۵ کیلوگرم بر هکتار نیتروژن در طول دوره رشد بود. مجموع نیتروژن اعمال شده از طریق کود اوره و نیتروژن ورودی از طریق آب آبیاری (پساب) برابر با مقدار توصیه شده برای گیاه گنبدم بود. این میزان در دو نوبت به‌طور مساوی در مراحل جوانه‌زنی و پنجه‌زنی گیاه در اختیار آن قرار گرفت. همچنین با توجه به توصیه فنی کود و نیاز خاک، کودهای سوپر فسفات تریپل و سولفات پتاسیم قبل از کشت تمامًا در یک نوبت به خاک داده شد (ملکوتی و غیبی، ۱۳۷۹).

در طول دوره رشد گیاه ۱۴ مرتبه نمونه‌برداری از محلول خروجی ستون‌های آزمایشگاهی انجام شد. حجم زه آب جمع‌آوری شده از ستون‌ها با پسر مدرج اندازه‌گیری و به ظروف نمونه‌برداری منتقل شد. به محض

جدول ۴- مشخصات تیمارهای موردمطالعه

نوع اصلاح کننده	علامت اختصاری	سطح کاربرد	اندازه ذرات
Z (زئولیت طبیعی)	ZMa	۲۰ گرم در کیلوگرم خاک)	M (میلی‌متر)
S (زئولیت اصلاح شده با سورفتکتانت)	SMa	۲۰ گرم در کیلوگرم خاک)	M (میلی‌متر)
Z (زئولیت طبیعی)	Zma	۲۰ گرم در کیلوگرم خاک)	m (میکرون)
S (زئولیت اصلاح شده با سورفتکتانت)	Sma	۲۰ گرم در کیلوگرم خاک)	m (میکرون)
Z (زئولیت طبیعی)	ZMb	۶۰ گرم در کیلوگرم خاک)	M (میلی‌متر)
S (زئولیت اصلاح شده با سورفتکتانت)	SMb	۶۰ گرم در کیلوگرم خاک)	M (میلی‌متر)
Z (زئولیت طبیعی)	Zmb	۶۰ گرم در کیلوگرم خاک)	m (میکرون)
S (زئولیت اصلاح شده با سورفتکتانت)	Smb	۶۰ گرم در کیلوگرم خاک)	(میکرون)
(شاهد)	C	-	-

مورد آزمایش نشان می‌دهد. همان‌طور که روند تغییرات نشان می‌دهد، در همه تیمارها بیشترین میزان غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ در زه آب خروجی پس از کود دهی رخداده است (شکل ۳). معمولاً بازدهی کود اوره بسیار پایین

نتایج و بحث آبشویی نیترات

میانگین غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ زه آب در طول دوره رشد گنبدم روند مشابهی را برای تمام ستون‌های خاک

بیش از ۸۰ میلی‌مول در کیلوگرم نیترات است (لی، ۲۰۰۳). به همین دلیل کاربرد SMZ در خاک سبب کاهش آبشویی نیترات به خارج از ناحیه ریشه شده است. نتایج تجزیه واریانس حداکثر غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ زه آب ستون‌ها و همچنین متوسط غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ زه آب در طول دوره رشد در جدول ۵ نشان داده شده است. با توجه به این جدول، نوع اصلاح‌کننده دارای اثر معنی‌داری به ترتیب در سطح ۱ و ۵ درصد بر حداکثر و متوسط غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ بوده است. میزان حداکثر و متوسط غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ در زهاب ستون‌های خاک اصلاح شده با SMZ به‌طور معنی‌داری (در سطح پنج درصد) نسبت به زه آب ستون‌های اصلاح شده با Cp کمتر است (جدول ۶). با توجه به نتایج به دست‌آمده از مقایسه میانگین‌ها، میزان حداکثر و متوسط غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ در زهاب ستون‌های اصلاح شده با Cp و SMZ نسبت به ستون‌های بدون اصلاح‌کننده (شاهد) به‌طور معنی‌داری به ترتیب به میزان $27/3$ ، $25/0$ ، $33/79$ ، $25/0$ و $19/5$ درصد کاهش یافت (جدول ۶)؛ بنابراین استفاده ترکیبی از کودهای نیتروژن دار در کنار اصلاح‌کننده‌های خاک از نوع زئولیت طبیعی و زئولیت اصلاح شده با سورفکتانت توانست غلظت نیترات خروجی را به شکلی ملموس و قابل توجه کاهش دهد. سطح کاربرد اصلاح‌کننده نیز تأثیر معنی‌داری (در سطح یک درصد) بر میزان حداکثر و متوسط غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ موجود در زهاب داشته است (جدول ۵). به‌طوری‌که کاربرد زئولیت در سطح 60 گرم در کیلوگرم نسبت به 20 گرم در کیلوگرم باعث کاهش $42/93$ و $22/85$ درصدی بر میزان حداکثر و متوسط غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ موجود در زهاب شده است (جدول ۶). طابتایی و لیاقت (۲۰۰۴) بیان کردند که کاهش اندازه ذرات در زئولیت باعث افزایش سطح ویژه زئولیت شده و میزان جذب را افزایش داده است.

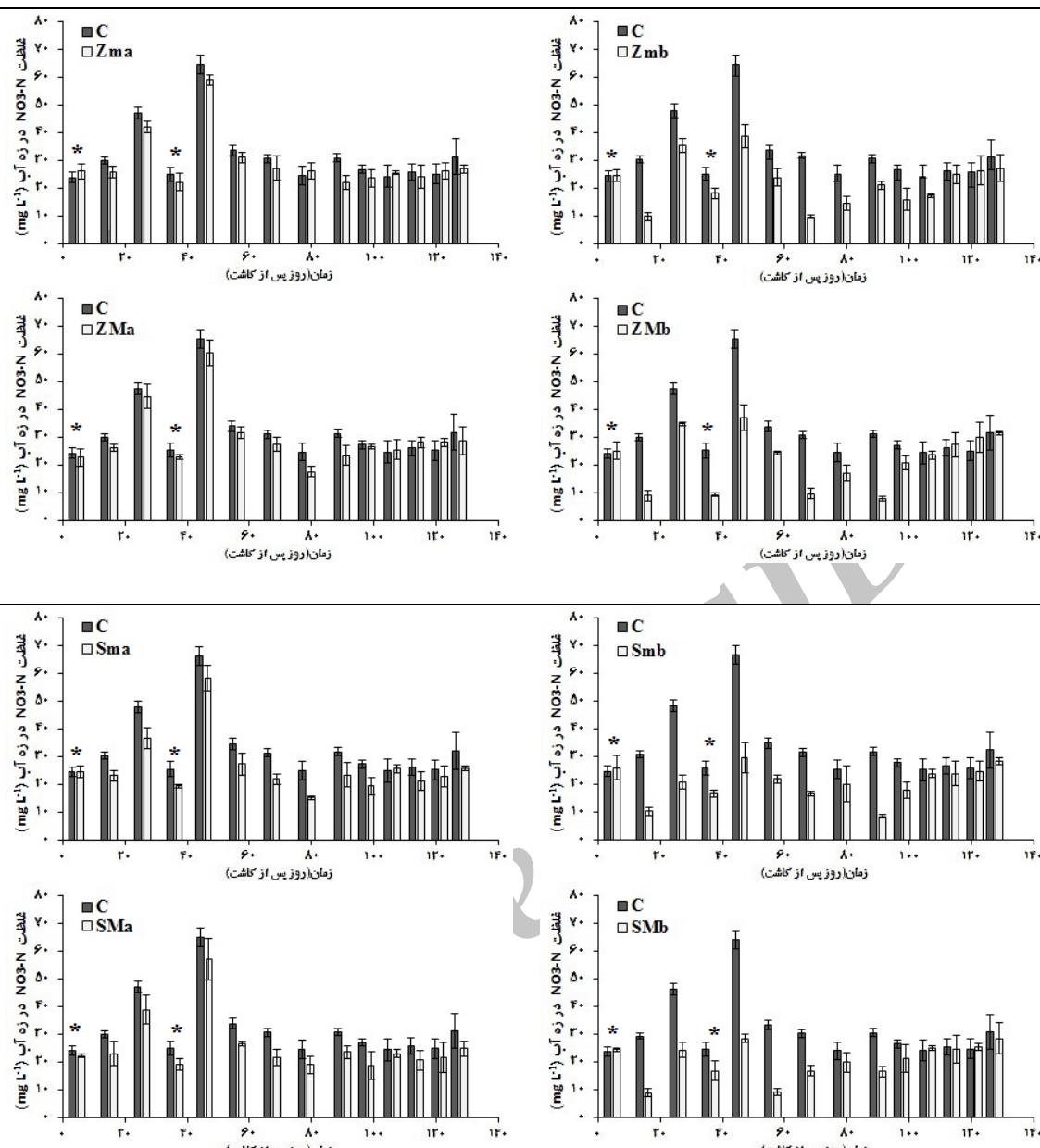
همچنین عابدی کوپایی و همکاران (۲۰۱۰) نشان دادند که ذرات ریزتر عملکرد بهتری را در جذب نیترات نشان دادند و این به دلیل افزایش سطح ویژه ذرات است که توانایی بیشتری در جذب مواد مغذی را دارند. اگرچه نتایج پژوهش‌های این پژوهشگران نشان می‌دهد که جاذب‌های با اندازه ذرات کوچک‌تر دارای سطح ویژه بیشتری بوده و درنتیجه دارای ظرفیت بیشتری می‌باشند،

است که موجب اتلاف بیش از 50 درصد نیتروژن آن می‌شود و همین امر دلیل مصرف بیش از حد این کود در مصارف کشاورزی به شمار می‌آید (بای بوردی و سیادت، ۱۳۸۴). در طول فصل رشد غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ خروجی در زه آب ستون‌های بدون اصلاح‌کننده خاک (شاهد) بین $23/96$ و $64/84$ میلی‌گرم در لیتر بوده است؛ اما کاربرد هر نوع اصلاح‌کننده خاک سبب کاهش غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ زه آب شده است که البته میزان کاهش در کاربرد بیشتر اصلاح‌کننده (60 گرم در کیلوگرم خاک) بارزتر بوده است (شکل ۳). غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ خروجی در زه آب ستون‌هایی که با 20 گرم در کیلوگرم زئولیت اصلاح‌شده‌اند در طول فصل رشد بین $17/39$ تا $59/7$ میلی‌گرم در لیتر بود. در حالی‌که کاربرد زئولیت در سطح 60 گرم در کیلوگرم محدوده غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ را به $7/83$ تا $38/84$ میلی‌گرم کاهش داده است. ملکیان و همکاران (۲۰۱۱) نیز با کاربرد مقادیر بالاتر زئولیت به صورت لایه‌ای در خاک بیان کردند که جذب نیترات به صورت معنی‌داری افزایش یافته است. همچنین این نتایج با یافته‌های سپاس خواه و یوسفی (۲۰۰۷)، عابدی کوپایی (۲۰۱۰) و صادقی لاری و همکاران (۱۳۸۹) مطابقت دارد. از طرفی میزان CEC محاسبه شده خاک در عمق 20 سانتی‌متری ZMb و Zmb و ZMa به ترتیب $15/3$ ، $14/9$ و $9/2$ سانتی مول در کیلوگرم بودند، در حالی‌که این میزان برای خاک ستون‌های تیمار کنترل برابر $7/1$ سانتی مول در کیلوگرم بود.

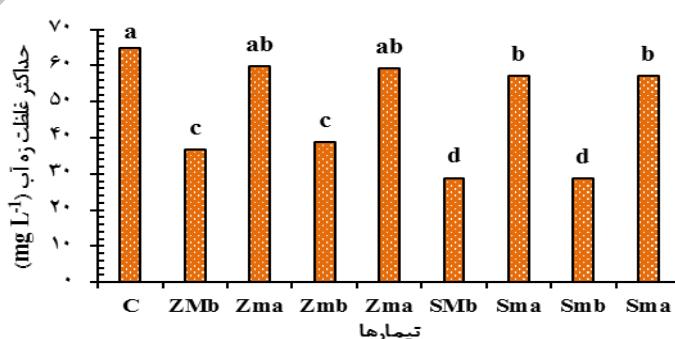
با توجه به این مطالب، نتایج حاصل شده در ستون‌هایی که با زئولیت اصلاح‌شده‌اند، قابل توجیه است. مطابق با شکل ۳ در طول فصل رشد، غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ در ستون‌های اصلاح شده با میزان کمتر اصلاح‌کننده (20 گرم در کیلوگرم خاک) بین $14/86$ و $57/13$ میلی‌گرم در لیتر بود در حالی‌که این میزان در زه آب ستون‌های اصلاح شده با میزان بیشتر اصلاح‌کننده SMZ (60 گرم در کیلوگرم خاک) بین $8/11$ و $28/85$ میلی‌گرم در لیتر متغیر بود. لی و همکاران (۲۰۰۳) نشان دادند که برای جذب آنیون‌ها، بار سطح زئولیت‌ها باید به وسیله‌ی HDTMA به بار مثبت تغییر یابد. به دلیل قرارگیری HDTMA به صورت دولایه‌ای بر سطح SMZ ، نیترات به راحتی بر سطح آن جذب شده و به این ترتیب SMZ قادر به جذب

معنی‌داری متوسط غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ زه آب را نسبت به Cp کاهش داده است، ولی میزان کل $\text{NO}_3\text{-N}$ آبشویی شده در طول دوره رشد تحت تأثیر نوع اصلاح‌کننده قرار نگرفته است (جدول ۵) نتیجه به دست آمده احتمالاً به دلیل تفاوت در جذب و واجدب⁺ NH_4^+ و $\text{NO}_3\text{-N}$ به ترتیب از Cp و SMZ در طول دوره مطالعه است. از طرفی میزان $\text{NO}_3\text{-N}$ آبشویی شده علاوه بر غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ زهاب تحت تأثیر حجم زهاب خروجی نیز قرار دارد. البته میزان زه آب خروجی در طول دوره رشد تحت تأثیر تیمارهای اعمال شده قرار نگرفت است (جدول ۵)، حجم زهاب در طول دوره رشد با توجه به میزان برداشت گیاه، تبخیر و میزان آبیاری متغیر است. به همین دلیل با وجود معنی‌دار بودن اثر اصلاح‌کننده بر غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ زه آب، میزان $\text{NO}_3\text{-N}$ کل خروجی تحت تأثیر نوع اصلاح‌کننده قرار نگرفته است. سطح کاربرد اصلاح‌کننده تأثیر معنی‌داری در سطح یک درصد بر میزان $\text{NO}_3\text{-N}$ خروجی از ستون‌ها داشته است (جدول ۵). با افزایش سطح کاربرد اصلاح‌کننده میزان $\text{NO}_3\text{-N}$ خروجی از ناحیه ریشه به طور معنی‌داری (در سطح پنج درصد) کاهش یافته است (جدول ۶). میزان کل $\text{NO}_3\text{-N}$ خروجی از ناحیه ریشه در طول دوره رشد و برای ستون‌های تیمار کنترل ۳۲/۹ کیلوگرم بر هکتار بوده است. کاربرد اصلاح‌کننده خاک سبب کاهش میزان $\text{NO}_3\text{-N}$ خروجی نسبت به تیمار کنترل شده است که اختلاف بین تیمار کنترل و سطح بالای کاربرد اصلاح‌کننده در سطح پنج درصد معنی‌دار است (جدول ۶). میزان کل $\text{NO}_3\text{-N}$ خارج شده از ستون‌های اصلاح شده با SMZ و Cp به ترتیب ۳۲ و ۲۷ درصد از تیمار کنترل کمتر بود.

اما نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که اندازه ذرات اصلاح‌کننده اثر معنی‌داری بر غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ زه آب نداشته است (جدول ۵). دلیل این موضوع را می‌توان این واقعیت دانست که اندازه ذرات بر واجدب⁺ NH_4^+ و $\text{NO}_3\text{-N}$ به ترتیب از Cp و SMZ نیز مؤثر است. هر چه اندازه ذرات Cp و SMZ کوچک‌تر باشند، میزان N رهاسده نیز بیشتر خواهد بود (پرین و همکاران، ۱۹۹۸). ملکیان و همکاران (۲۰۱۱) در تحقیقات خود برای جذب نیترات از دو اندازه زئولیت، میلی‌متر و نانومتر استفاده کردند، اما تفاوت معنی‌داری در میزان نیترات و نیتروژن جذب شده مشاهده ننمودند. با توجه به نتایج تجزیه واریانس در جدول ۵، اثر متقابل نوع اصلاح‌کننده در سطح کاربرد اصلاح‌کننده برای میزان حداقل غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ زه آب در سطح پنج درصد معنی‌دار شد. با بررسی اثر متقابل تیمارها بیشترین (۶۴/۸۴ میلی‌گرم در لیتر) و کمترین (۲۸/۶۳ میلی‌گرم در لیتر) میزان حداقل غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ زه آب در تیمارهای C و Smb مشاهده شد. همان‌طور که در شکل ۴ مشاهده می‌کنید میزان Zma حداقل غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ زه آب در تیمارهای SMb Smb Sma ZMb ZMa Zmb به تیمار شاهد به ترتیب ۸/۷۴، ۴۰/۱، ۷/۹۱، ۴۰/۰۹، ۱۱/۸۹، ۵۵/۸۵، ۱۱/۹۲ و ۵۵/۵۱ درصد کاهش یافت. نتیجه به دست آمده نشان می‌دهد که کاربرد زئولیت اصلاح شده با سطوح کاربرد بیشتر در خاک‌های کشاورزی می‌تواند در کاهش آبشویی نیترات پس از کود دهی مؤثرتر از زئولیت طبیعی عمل کند. نتیجه تجزیه واریانس میزان کل $\text{NO}_3\text{-N}$ آبشویی شده در طول دوره رشد نشان داد که اثر نوع اصلاح‌کننده بر میزان نیتروژن آبشویی شده معنی‌دار نمی‌باشد (جدول ۵). اگرچه SMZ به طور

شکل ۳- غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ زه آب در طول دوره رشد برای انواع خاک (Z: زئولیت طبیعی S: زئولیت اصلاح شده با سورفتکتان، C: کنترل) با اندازه ذرات اصلاح کننده (M: میلی متر و m: میکرومتر) و شدت مختلف کاربرد اصلاح کننده (a: ۲۰ گرم در کیلو گرم خاک و b: ۶۰ گرم در کیلو گرم خاک). علامت * در بالای هر نمودار نشانگر کوآبیاری در آن روز است

شکل ۴- اثر متقابل تیمارهای اعمال شده بر حداکثر غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ در زهاب (میلی گرم در لیتر) در طول دوره رشد گندم ستونهایی که دارای یک حرف مشترک هستند، قادر تفاوت معنی دار بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد می باشند

جدول ۵- تجزیه واریانس حداکثر و میانگین غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ در زهاب (میلی‌گرم در لیتر)، مقدار کل نیترات آبشویی شده (کیلوگرم بر هکتار) و میزان زهاب خروجی (میلی‌متر)

میزان زهاب خروجی	نیترات آبشویی شده	متوسط غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$	حداکثر غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ زهاب	درجه آزادی	منبع تغییرات
۷/۶۹۵۳۷۵۰	۱۸/۰۹۸۰۳۴	۳۶/۶۴۲۴۵۹۴*	۱۹۳/۵۴۰۳۲۲**	۱	نوع اصلاح کننده
۰/۲۳۴۰۳۷۵۰	۲/۱۹۴۴۳۵۴	۰/۶۱۷۲۸۳۴	۰/۶۵۹۳۵۴	۱	اندازه ذرات اصلاح کننده
۹۵/۱۶۱۸۳۷۵۰	۲۵۲/۱۹۵۱۸۳۴**	۲۳۴/۸۴۳۹۸۴۴**	۳۷۵۴/۸۰۱۰۵۳۶**	۱	سطح کاربرد اصلاح کننده
۲/۷۹۴۸۳۷۵۰	۰/۰۰۰۳۶۰۴	۰/۴۴۳۰۸۸۴	۱/۲۲۳۱۱۴	۱	اثر متقابل نوع در اندازه ذرات اصلاح کننده
۸/۶۷۶۰۳۷۵۰	۱/۹۴۷۶۹۰۴	۷/۸۲۱۵۵۸۴	۶۷/۸۹۸۹۷۶*	۱	اثر متقابل نوع در سطح کاربرد اصلاح کننده
۱/۱۴۸۴۳۷۵۰	۰/۲۳۸۲۰۳۴	۰/۲۷۱۵۷۵۴	۲/۲۲۵۲۸۶	۱	اثر متقابل اندازه ذرات در سطح کاربرد
۰/۹۰۰۹۳۷۵۰	۰/۴۵۴۵۷۵۴	۰/۳۱۶۷۱۰۴	۳/۰۵۸۷۷۶	۱	اثر متقابل نوع در اندازه ذرات در سطح کاربرد
۲۵/۰۲۲۴۵	۵/۵۲۹۱۳۷۵	۴/۴۳۷۴۴۴۰	۱۴/۶۷۷۲۰۱	۱۶	خطای آزمایش

* و ** به ترتیب نشانگر معنی دار بودن اثر تیمار آزمایشی در سطح احتمال یک و پنج درصد می‌باشد.

جدول ۶- مقایسه میانگین‌های یک اندازه ذرات و سطح کاربرد اصلاح کننده بر حداکثر و میانگین غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ در زهاب (میلی‌گرم در لیتر) و مقدار کل نیترات آبشویی شده (کیلوگرم بر هکتار)

نیترات آبشویی شده	متوسط غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ زهاب	حداکثر غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ زهاب	تیمار آزمایشی
نوع اصلاح کننده			
۲۷/۴۲ ^a	۲۵/۵۱ ^a	۴۸/۶۱ ^a	Cp
۲۵/۶۹ ^a	۲۳/۰۴ ^b	۴۲/۹۳ ^b	SMZ
اندازه ذرات اصلاح کننده			
۲۶/۸۶ ^a	۲۴/۴۷ ^a	۴۵/۶۱ ^a	میلی‌متر
۲۶/۲۵ ^a	۲۴/۱۱ ^a	۴۵/۹۴ ^a	میکرومتر
سطح کاربرد اصلاح کننده (g kg^{-1})			
۲۹/۸۰ ^a	۲۷/۴ ^a	۵۸/۲۸ ^a	۲۰
۲۳/۲۱ ^b	۲۱/۱۶ ^b	۳۳/۲۶ ^b	۶

اعداد هر تیمار آزمایشی در هر ستون که دارای یک حرف مشترک هستند، فاقد تفاوت معنی دار بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد می‌باشد

عمق ۴ سانتی‌متری خاک نتیجه به دست آمده بر عکس است. این اختلاف در زمان ۳۶DAP در سطح پنج درصد معنی دار است (جدول ۷). این نتیجه با نتایج به دست آمده در رابطه با متوسط غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ در زهاب خروجی از ستون‌ها تطابق دارد. به این ترتیب SMZ در نگهداشت نیترات در لایه سطحی نسبت به Cp موفق‌تر عمل نموده است. نتایج آنالیز واریانس همچنین نشان داد که اثر اندازه ذرات اصلاح کننده بر غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ محلول خاک در

غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ محلول خاک

همان‌طور که در جدول ۷ مشاهده می‌شود، اثر نوع اصلاح کننده در اولین نمونه برداری محلول خاک ۳۶ روز پس از کاشت گیاه، ۳۶ DAP در هر دو عمق ۲۰ و ۴۰ سانتی‌متری در سطح ۱ درصد معنی دار است. در ستون‌های اصلاح شده با SMZ غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ محلول خاک در لایه سطحی (عمق ۲۰ سانتی‌متری) ۱۸/۳۱ درصد بیشتر از ستون‌های اصلاح شده با Cp است. در حالی که در

SMa و SMb نسبت به تیمار شاهد به ترتیب ۶/۴۲، ۶/۷۲، ۲۵/۷۲، ۴/۱، ۱۸/۱۲، ۱۴/۰۳، ۵۷/۸۸ و ۶۰/۸۰ درصد افزایش یافت. درحالی که تیمار کنترل در لایه دوم خاک (عمق ۴۰ سانتی‌متری) دارای غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ ۲۵/۵۲ میلی‌گرم در لیتر بیشتری است.

نتیجه به دست‌آمده نشان می‌دهد که در اثر کاربرد اصلاح‌کننده‌های خاک، نیترات در لایه سطحی خاک باقی‌مانده است، درحالی که در تیمار کنترل از لایه‌های سطحی خاک شسته شده است. Cp و SMZ به ترتیب تبادل کننده‌های کاتیونی (سیلیج) و همکاران، ۲۰۱۰؛ هانگ و همکاران، ۲۰۱۰ و آئیونی (اسچیک) و همکاران، ۱۹۹۵؛ بومن و همکاران، ۲۰۱۱ می‌باشند. این اصلاح‌کننده‌ها قادر به جذب نیتروژن به شکل NH_4^+ (توسط Cp) و NO_3^- (توسط SMZ) و سپس رهاسازی تدریجی آن همانند کودهای کنترل شده می‌باشند (لی، ۲۰۰۳؛ پرین و همکاران، ۱۹۹۸). به این ترتیب در اثر کاربرد Cp و SMZ، گیاه در معرض نیتروژن بیشتر و درنتیجه شرایط رشد بهتری نسبت به تیمار کنترل است.

غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ و $\text{NH}_4\text{-N}$ خاک

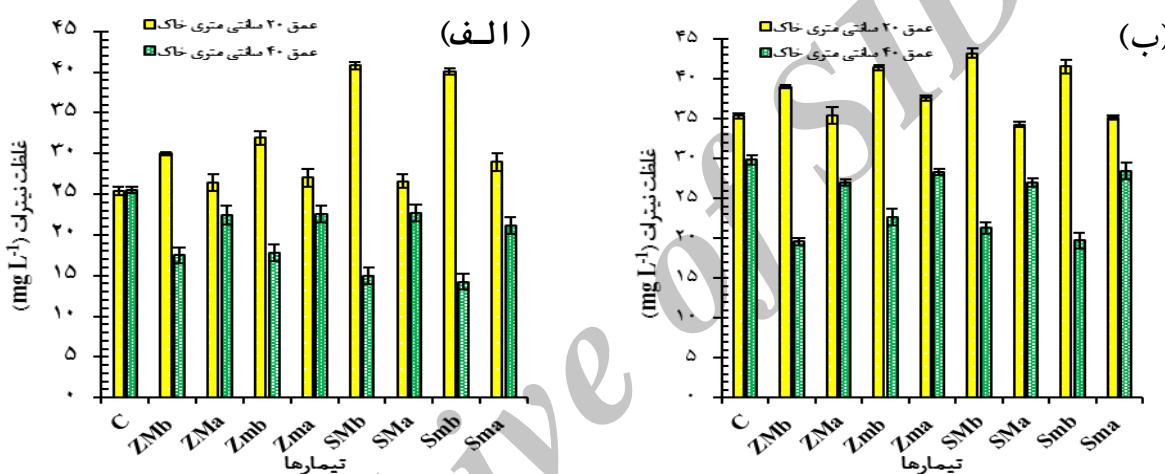
نتایج آنالیز واریانس داده‌ها نشان داد که تنها اثر سطح کاربردی اصلاح‌کننده بر غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ خاک در لایه اول در سطح یک درصد معنی‌دار بوده است (جدول ۹). غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ خاک در لایه اول در ستون‌های اصلاح‌شده با سطح کاربرد بیشتر به طور معنی‌داری (در سطح پنج درصد) نسبت به سطح کاربرد کمتر (۳۳/۶۸ درصد) بیشتر است (جدول ۱۰). متوسط غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ دولایه خاک در تیمارهای مختلف و در تیمار کنترل در شکل ۶ (الف) نشان داده شده است. با توجه به این شکل، متوسط غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ در دو عمق خاک ستون‌های دریافت‌کننده سطح بالای اصلاح‌کننده و به طور بارزی از ستون‌های دریافت‌کننده سطح پایین اصلاح‌کننده و همچنین ستون‌های اصلاح‌نشده (کنترل) متفاوت است. بیشترین غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ در لایه اول و دوم خاک به ترتیب در تیمارهای SMb و Cp برابر با ۴۷/۷۰ و ۴۷/۴۴ میلی‌گرم در کیلوگرم به دست آمد و کمترین غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ در لایه اول و دوم خاک به ترتیب در تیمارهای

عمق ۲۰ سانتی‌متری در هر دو زمان نمونه‌برداری در سطح پنج درصد معنی‌دار است. درحالی که این اثر در عمق ۴ سانتی‌متری فقط در دومین نمونه‌برداری (DAP ۳۶) در سطح پنج درصد معنی‌دار است (جدول ۷). در هر دو نمونه‌برداری، غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ عمق ۲۰ سانتی‌متری در تیمارهای با ابعاد میکرومتر به طور معنی‌داری (در سطح پنج درصد) بیش از غلظت نیترات در تیمارهای میلی‌متر است (جدول ۸). دلیل این امر را می‌توان در مؤثرتر بودن اصلاح‌کننده‌های میکرومتری در نگهداشت نیترات در لایه سطحی نسبت به اصلاح‌کننده‌های میلی‌متری دانست. از طرفی به طور معنی‌داری (در سطح پنج درصد) بالاتر بودن میزان غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ محلول خاک در تیمارهای میکرومتر، در عمق ۴ سانتی‌متری و در زمان ۷۸DAP می‌تواند حاکی از رهاسازی بیشتر نیترات توسط اصلاح‌کننده میکرومتری نسبت به اصلاح‌کننده میلی‌متری باشد.

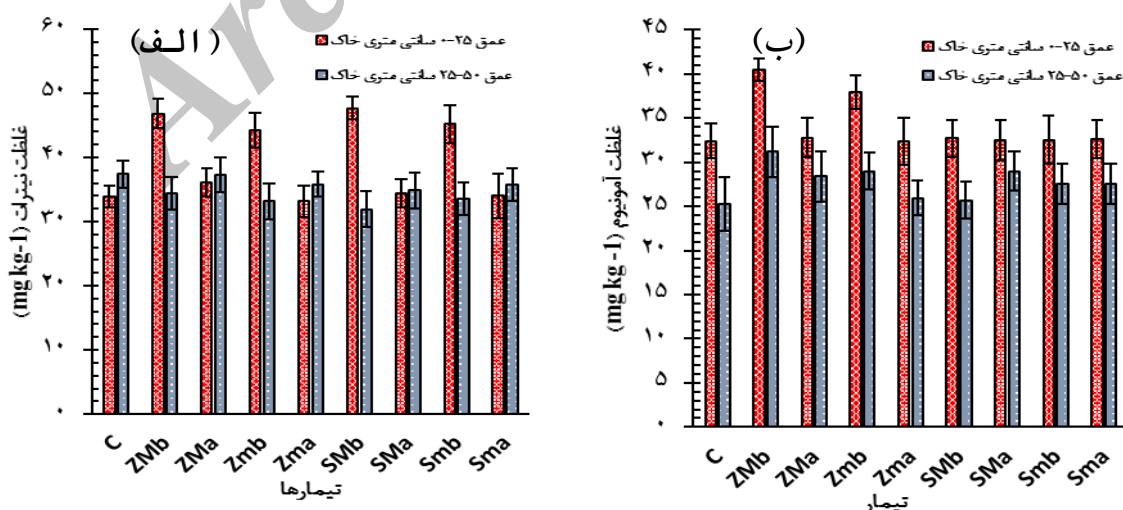
براساس نتایج تجزیه واریانس، سطح کاربرد اصلاح‌کننده در هر نمونه‌برداری و در هر دو عمق نمونه‌برداری تأثیر معنی‌داری (در سطح یک درصد) بر غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ محلول خاک داشته است (جدول ۷). در هر دو نمونه‌برداری در اثر کاربرد اصلاح‌کننده در سطح ۶۰ گرم در کیلوگرم، غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ محلول خاک در عمق ۲۰ سانتی‌متری خاک به طور معنی‌داری (در سطح پنج درصد) نسبت به سطح کاربرد ۲۰ گرم در کیلوگرم بیشتر بود. درحالی که در لایه دوم سطح کاربرد کمتر غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ بیشتری را سبب شده است (جدول ۸). این بدین معنی است که با کاربرد اصلاح‌کننده در سطح بالاتر، نیترات در لایه سطحی خاک نگهداشته شده و از ورود آن به لایه‌های پایین‌تر جلوگیری شده است. این نتیجه با نتایج به دست‌آمده در رابطه با کمتر بودن آبشویی نیترات در اثر کاربرد اصلاح‌کننده در سطح بالاتر مطابقت دارد. میانگین غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ در تیمارهای مختلف و کنترل در دو زمان نمونه‌برداری (۳۶DAP و ۷۸DAP) در دو عمق نمونه‌برداری (۲۰ و ۴۰ سانتی‌متری) در شکل ۵ نشان داده شده است. همان‌گونه که در شکل ۵ مشاهده می‌شود، غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ محلول خاک در لایه اول خاک (عمق ۲۰ سانتی‌متری) در نمونه‌برداری اول تحت تیمارهای Smb, Sma, Zmb, Zma در زمان نمونه‌برداری اول

اصلاح کننده و همچنین ستون‌های اصلاح نشده (کترل) آبشویی N_{O3-N} از لایه اول خاک و ورود آن به لایه دوم، بیشتر بودن غلظت N_{O3-N} در لایه دوم را نسبت به لایه اول نتیجه می‌دهد (شکل ۶ الف). آبشویی نیترات از لایه اول به لایه‌های پایین‌تر دسترسی گیاه را به منبع نیتروژن کاهش می‌دهد درحالی‌که Cp و SMZ نیز از جاذب‌های خوبی برای NH₄₊ و NO₃₋ هستند و پس از اشباع شدن به عنوان یک کود کند رهش عمل کرده (پارک و کومارنی، ۱۹۹۸) و امکان استفاده مجدد از منع نیتروژن را مهیا می‌کنند (پرین و همکاران، ۱۹۹۸).

Zma و Smb برابر با ۳۳/۲۰ و ۳۱/۹۴ میلی‌گرم در کیلوگرم بوده است (شکل ۶ الف). ستون‌های خاک اصلاح شده با سطح زیاد اصلاح کننده غلظت N_{O3-N} در لایه اول خاک (۰-۲۵ سانتی‌متر) به طور مشخصی بیشتر از لایه دوم خاک (۲۵-۵۰ سانتی‌متر) است. در حالی‌که این روند در سایر ستون‌ها بر عکس است (شکل ۶ الف) که با نتایج زوینگمن و همکاران (۲۰۰۹) و ملکیان و همکاران (۲۰۱۱) تطابق داشت. نتیجه به دست آمده نشان می‌دهد که کاربرد Cp و SMZ در سطح بیشتر سبب نگهداشت NO_{3-N} در لایه سطحی خاک شده است. علت این امر را می‌توان ویژگی‌های جذب کاتیونی و آئیونی Cp و SMZ دانست. در ستون‌های اصلاح شده با سطح پایین

شکل ۵- غلظت N_{O3-N} محلول خاک در دو عمق ۲۰ و ۴۰ سانتی‌متری خاک در ۳۶ روز (الف) و ۶۸ روز (ب) پس از کاشت گیاه گندم برای تیمارهای مورد مطالعه

شکل ۶- (الف) غلظت N_{O3-N} (میلی‌گرم در کیلوگرم) خاک و (ب) غلظت N_{H4-N} (میلی‌گرم در کیلوگرم) خاک در انتهای فصل رشد گندم برای تیمارهای مورد مطالعه

جدول ۷- تجزیه واریانس غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ محلول خاک (میلی گرم در لیتر) در دو عمق ۲۰ و ۴۰ سانتی‌متری و در ۳۶ و ۶۸ روز پس از کاشت (DAP)

میانگین مربعات						منبع تغییرات	
۶۸ DPA		۳۶ DPA		درجه آزادی			
عمق ۴۰ سانتی‌متری	عمق ۲۰ سانتی‌متری	عمق ۴۰ سانتی‌متری	عمق ۲۰ سانتی‌متری				
۰/۵۲۲۳۰۳۵۴	۰/۲۲۲۹۱۵۴	۱۹/۶۵۶۶**	۱۶۷/۵۷۱۴۹۵۴**	۱	نوع اصلاح کننده		
۶/۹۳۶۹۹۷۱۵۴*	۵/۵۲۰۹۶۳۴*	۱/۳۵۰۹۰۱۵	۶/۳۴۹۹۵۹۴*	۱	اندازه ذرات اصلاح کننده		
۲۸۴/۵۶۳۹۹۵۳۴**	۱۹۳/۸۹۸۲۹۵۴**	۲۲۰/۵۲۳۴۳۷۵**	۴۲۷/۹۸۴۱۵۸۴**	۱	سطح کاربرد اصلاح کننده		
۷/۹۶۰۸۰۴*	۱۰/۸۹۸۵۸۰۴**	۲/۹۲۷۴۱۳۵	۰/۳۳۶۳۰۳۴	۱	اثر متقابل نوع در اندازه ذرات اصلاح کننده		
۰/۶۸۲۴۲۵۴	۲۳/۷۵۴۶۳۰۴**	۸/۹۸۱۷۱۳۵	۱۰۶/۶۶۰۵۸۴۴**	۱	اثر متقابل نوع در سطح کاربرد اصلاح کننده		
۰/۶۰۹۶۰۹۴	۱/۸۸۶۶۴۳۴	۰/۳۷۸۰۰۶۰	۱/۱۳۴۰۴۵۴	۱	اثر متقابل اندازه ذرات در سطح کاربرد		
۸/۵۵۷۳۹۸۴*	۲/۸۷۹۴۱۵۴	۰/۱۹۶۵۶۰	۷/۲۳۶۹۱۸۴	۱	اثر متقابل نوع در اندازه ذرات در سطح کاربرد		
۱/۰۹۲۳۶۹۰	۰/۶۶۵۱۹۴۲	۲/۰۹۹۷۹۴۵	۱/۲۶۳۰۰۴۰	۱۶	خطای آزمایش		

** به ترتیب شانگر معنی‌دار بودن اثر تیمار آزمایشی در سطوح احتمال یک و پنج درصد می‌باشد

جدول ۸- مقایسه میانگین‌های 1 غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ محلول خاک (میلی گرم در لیتر) در دو عمق ۲۰ و ۴۰ سانتی‌متری خاک و در ۳۶ و ۶۸ روز پس از کاشت (DAP)

۶۸ DAP		۳۶ DAP		تیمار آزمایشی
عمق ۲۰ سانتی‌متر	عمق ۴۰ سانتی‌متر	عمق ۲۰ سانتی‌متر	عمق ۴۰ سانتی‌متر	
۲۴/۴۱ ^a	۳۸/۳۸ ^a	۲۰/۰۷ ^a	۲۸/۸۲ ^b	Cp
۲۴/۱۱ ^a	۳۸/۵۷ ^a	۱۸/۲۶ ^b	۳۴/۱۱ ^a	SMZ
۲۳/۷۷ ^b	۳۸ ^b	۱۹/۴۰ ^a	۳۰/۹۵ ^b	اندازه ذرات اصلاح کننده
۲۴/۸۰ ^a	۳۸/۹۶ ^a	۱۸/۹۳ ^a	۳۱/۹۸ ^a	میلی‌متر
۲۷/۷۱ ^a	۳۵/۶۳ ^b	۲۲/۲۰ ^a	۲۷/۲۵ ^b	میکرومتر
۲۰/۸۲ ^b	۴۱/۳۳ ^a	۱۶/۱۳ ^b	۳۵/۶۹ ^a	سطح کاربرد اصلاح کننده
(g kg^{-1})				۲۰
۶۰				

اعداد هر تیمار آزمایشی در هر ستون که دارای یک حرف مشترک هستند، فاقد تفاوت معنی‌دار بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد می‌باشند

معنی‌داری (در سطح پنج درصد) نسبت به غلظت $\text{NH}_4\text{-N}$ خاک در لایه اول (۰-۲۵ سانتی‌متری) ستون‌های اصلاح شده با SMZ ۱۰/۱۵ درصد بیشتر است (جدول ۱۰). نتایج همچنین نشان داد که میزان $\text{NH}_4\text{-N}$ در لایه دوم خاک (۲۵-۵۰ سانتی‌متری) در انتهای فصل رشد در تیمارهای اصلاح شده با Cp نسبت به تیمارهای SMZ بیشتر است، اگرچه این اختلاف معنی‌دار نیست (جدول

نتایج آنالیز واریانس غلظت $\text{NH}_4\text{-N}$ خاک در انتهای فصل رشد و در دولایه ۰-۲۵ و ۲۵-۵۰ سانتی‌متری نشان داد که نوع اصلاح کننده فقط برای لایه اول (۰-۲۵ سانتی‌متری) اثر معنی‌داری (در سطح پنج درصد) بر میزان غلظت $\text{NH}_4\text{-N}$ خاک داشت است (جدول ۹). میزان غلظت $\text{NH}_4\text{-N}$ خاک در لایه اول (۰-۲۵ سانتی‌متری) ستون‌های اصلاح شده با Cp به طور

دست آمد. با توجه به شکل ۶ (ب)، کاربرد Cp در سطح بالاتر (Zmb) و ZMb (Zmb) سبب افزایش غلظت $\text{NH}_4\text{-N}$ در لایه اول (۰-۲۵ سانتی‌متری) شده است. علت آن را می‌توان در توانایی Cp در جذب آمونیوم و جلوگیری از دستریسی باکتری‌های اکسیدکننده آمونیوم دانست. نتایج همچنین نشان داد که غلظت $\text{NH}_4\text{-N}$ در هر دولایه خاک در تیمار ZMb در مقایسه با تیمار Zmb بیشتر است (شکل ۶ ب). این نتیجه نشان می‌دهد که رهاسازی آمونیوم از Cp با اندازه ذرات بزرگ‌تر نسبت به Cp با اندازه ذرات کوچک‌تر کنترل صورت می‌گیرد. علت این امر می‌تواند به دلیل افزایش طول مسیر دیفیوژن در ذرات بزرگ‌تر و همچنین کاهش نسبت مساحت خارجی به جرم باشد (پرین و همکاران، ۱۹۹۸). به طورکلی نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که زئولیت طبیعی با سطح کاربرد بالاتر جاذب مناسبی برای آمونیوم بوده که می‌تواند به عنوان کود کند رهش آمونیوم در مصارف کشاورزی بکار گرفته شود.

۹). نتایج این مطالعه با نتایج مکون و توکر (۱۹۸۵) روزیچ و همکاران (۲۰۰۰)، سپاس خواه و یوسفی (۲۰۰۷)، سلیمانی و همکاران (۲۰۰۸) و ملکیان و همکاران (۲۰۱۱) مطابقت دارد. نتایج آنالیز واریانس داده‌ها نشان داد که اثر سطح کاربردی اصلاح کننده تنها بر غلظت $\text{NH}_4\text{-N}$ خاک در لایه اول (۰-۲۵ سانتی‌متری) در سطح پنج درصد معنی‌دار بوده است (جدول ۹). غلظت $\text{NH}_4\text{-N}$ خاک در لایه اول در ستون‌های اصلاح شده با سطح کاربرد بیشتر به‌طور معنی‌داری (در سطح پنج درصد) نسبت به سطح کاربرد کمتر ۱۰/۲۵ درصد بیشتر است (جدول ۱۰). شکل ۶ (ب) متوسط غلظت $\text{NH}_4\text{-N}$ در انتهای فصل رشد در دولایه خاک و برای تیمارهای مختلف و کنترل را نشان می‌دهد. بیشترین غلظت $\text{NH}_4\text{-N}$ در لایه اول خاک و لایه دوم خاک در تیمار ZMb به ترتیب برابر با ۴۰/۴۷ و ۳۱/۱۷ میلی‌گرم در کیلوگرم و کمترین غلظت $\text{NH}_4\text{-N}$ در لایه اول خاک در تیمار Zma و برابر با ۳۲/۳۵ میلی‌گرم در کیلوگرم و در لایه دوم خاک در تیمار C و برابر با ۲۸/۲۸ میلی‌گرم در کیلوگرم به در تیمار C و برابر با ۲۵ میلی‌گرم در کیلوگرم به

جدول ۹- تجزیه واریانس غلظت $\text{NO}_3\text{-N}$ و $\text{NH}_4\text{-N}$ خاک (میلی‌گرم در لیتر) در انتهای فصل رشد

میانگین مربعات					
$\text{NH}_4\text{-N}$		$\text{NO}_3\text{-N}$		درجه آزادی	منبع تغییرات
۰-۲۵	۲۵-۵۰	۰-۲۵	۲۵-۵۰		
عمق	عمق	عمق	عمق		
۸/۶۶۱۶۱۳۵۰	۶۵/۰۲۳۵۸۲*	۷/۶۶۰۱۷۹۶۵	۰/۳۷۰۳۳۲۴	۱	نوع اصلاح کننده
۶/۸۲۲۴۴۶	۳/۴۱۱۰۹۶	۰/۰۱۴۲۱۱۱	۲۵/۸۴۱۳۵۱۳	۱	اندازه ذرات اصلاح کننده
۲/۴۳۰۷۹۳۵۰	۶۷/۲۳۴۵۳۷۵۰*	۴۲/۴۷۴۹۸۹۰۹	۸۰۶/۳۴۱۹۶۸۷**	۱	سطح کاربرد اصلاح کننده
۹/۵۴۸۲۹۳۵	۳/۲۰۱۷۸۱۵۰	۹/۹۹۷۴۵۲۵۳	۲/۲۵۹۷۷۹	۱	اثر متقابل نوع در اندازه ذرات اصلاح کننده
۳۰/۸۳۵۷۳۴	۶۴/۷۴۷۳۵*	۰/۰۱۹۸۴۴۴۰	۲/۵۹۲۵۸۵۱	۱	اثر متقابل نوع در سطح کاربرد اصلاح کننده
۴/۹۷۴۰۶۱۵	۲/۱۸۸۸۹۶	۰/۲۴۵۲۸۱۴۷۸	۱/۱۶۰۴۲۹۵	۱	اثر متقابل اندازه ذرات در سطح کاربرد
۳/۴۲۹۲۱۶	۱/۱۶۹۵۳۴۵۰	۰/۰۹۷۰۳۳۲۵	۲/۰۰۱۳۲۳۴	۱	اثر متقابل نوع در اندازه ذرات در سطح کاربرد
۱۰/۹۴۲۰۶۹	۹/۸۰۵۶۵۰۷	۱۳/۳۸۴۳۹۱۱	۱۳/۰۰۰۱۵۷	۱۶	خطای آزمایش

* و ** به ترتیب نشانگر معنی‌دار بودن اثر تیمار آزمایشی در سطوح احتمال یک و پنج درصد می‌باشند

جدول ۱۰- مقایسه میانگین‌های ۱ غلظت $\text{NH}_4\text{-N}$ و $\text{NO}_3\text{-N}$ خاک (میلی‌گرم در کیلوگرم) در انتهای فصل رشد

$\text{NH}_4\text{-N}$		$\text{NO}_3\text{-N}$		Tیمار آزمایشی
عمق ۰-۲۵	عمق ۲۵-۵۰	عمق ۰-۲۵	عمق ۲۵-۵۰	نوع اصلاح کننده
۲۸/۶۳ ^a	۳۵/۸۹ ^a	۳۵/۱۷ ^a	۴۰/۰۸ ^a	Cp
۲۷/۴۲ ^a	۳۲/۵۹ ^b	۳۴/۰۴ ^a	۴۰/۳۳ ^a	
اندازه ذرات اصلاح کننده				
۲۸/۵۶ ^a	۳۴/۶۲ ^a	۳۴/۶۲ ^a	۴۱/۲۵ ^a	میلی‌متر
۲۷/۴۹ ^a	۳۳/۸۶ ^a	۳۴/۵ ^a	۳۹/۱۷ ^a	میکرومتر
سطح کاربرد اصلاح کننده (g kg^{-1})				
۲۷/۷۱ ^a	۳۲/۵۷ ^b	۳۵/۹۴ ^a	۳۴/۴۱ ^b	۲۰
۲۸/۳۴ ^a	۳۵/۹۱ ^a	۳۳/۲۸ ^a	۴۶ ^a	۶

اعداد هر تیمار آزمایشی در هر ستون که دارای یک حرف مشترک هستند، فاقد تفاوت معنی دار بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد می‌باشند.

تفاوت در جذب و واجذب NH_4^+ و $\text{NO}_3\text{-N}$ به ترتیب از Cp و SMZ در طول دوره مطالعه باشد. جذب و واجذب NH_4^+ روی Cp در اثر تبادل کاتیونی و دیفیوژن است (اکبری، ۱۳۸۴)، درحالی‌که جذب و واجذب NO_3^- N روی SMZ به تبادلات آنیونی سطحی نسبت داده می‌شود (بای بورדי، ۱۳۸۱). این بدان معناست که احتمالاً SMZ نسبت به Cp در رهاسازی به موقع نیتروژن موردنیاز برای رشد گیاه قدری ضعیفتر عمل نموده است؛ بنابراین می‌توان بیان نمود که Cp بدین سبب باعث افزایش اکارابی کود نیتروژنی و درنتیجه رشد بهتر گیاه می‌گردد. نتایج مشابهی توسط حسینی ابری و همکاران (۱۳۸۹) برای گیاه گلزار، غلامحسینی و همکاران (۱۳۸۷) برای گیاه کلزا، خاشعی و همکاران (۲۰۰۷)، لطیفه و همکاران (۲۰۱۱) و ملکیان و همکاران (۲۰۱۱) برای گیاه ذرت گزارش شده است. درحالی‌که اندازه ذرات اصلاح کننده تأثیر معنی داری را بر میزان عملکرد وزن خشک گیاه و همچنین عملکرد دانه نداشته است، سطح کاربرد اصلاح کننده و اثر متقابل نوع و سطح کاربرد اصلاح کننده داری اثر معنی داری بر این دو پارامتر گیاهی می‌باشند (جدول ۱۱). کاربرد سطح بالاتر اصلاح کننده به طور معنی داری (در سطح پنج درصد) شرایط رشد بهتری را برای گیاه نسبت به کاربرد کمتر اصلاح کننده ایجاد کرده است (جدول ۱۲). بررسی اثر متقابل تیمارها نشان می‌دهد که عملکرد وزن خشک گیاه و عملکرد دانه در اثر کاربرد اصلاح کننده‌های خاک در مقایسه با تیمار

صفات کمی و کیفی گیاه گندم

عملکرد دانه و وزن خشک

با توجه به نتایج تجزیه واریانس جدول ۱۱، اثر نوع اصلاح کننده بر عملکرد دانه و وزن خشک در سطوح یک و پنج درصد معنی دار شد. میزان ماده خشک گیاه و همچنین عملکرد دانه در تیمار Cp نسبت به تیمارهای SMZ به طور معنی داری (در سطح پنج درصد) بیشتر است به طوری که بیشترین عملکرد دانه و وزن خشک گیاه گندم ۱/۳۳ و ۳/۱۷ گرم در بوته در تیمار Cp به دست آمد درحالی‌که نسبت به شرایط کنترل شده میزان عملکرد دانه (۲/۳ و ۰/۸ درصد) و وزن خشک ۱۰/۸۴ و ۹/۸ درصد) به ترتیب در تیمارهای Cp و SMZ افزایش یافت (جدول ۱۲). نتیجه به دست آمده احتمالاً به دلیل تفاوت در نسبت NO_3^- به NH_4^+ محلول خاک و درنتیجه تولید پنجه‌های بیشتر در گیاهان رشد داده شده در طول دوره رشد و در دو تیمار شده است. ژوف و همکاران (۱۹۹۳) نشان دادند که گیاه گندم در حضور مجموع NO_3^- و NH_4^+ نسبت به حضور NO_3^- به تنها یک دارای شرایط رشد ایده آل تری است. نتایج مشابهی توسط سایر متخصصین برای سایر گیاهان زراعی و باعثی به دست آمده است (باربر و همکاران، ۱۹۹۴؛ بیلو و جتری، ۱۹۸۷؛ راپ، ۱۹۸۹). Cp از طریق جذب داخلی آمونیوم می‌تواند آن را به طور فیزیکی از فعالیت میکرووارگانیسم‌ها و نیترات سازی حفظ کند. همچنین این نتایج می‌تواند به دلیل

در تیمار Zmb و به ترتیب ۳/۴۹ گرم در بوته و ۱/۳۷ گرم در بوته مشاهده شد.

کترل بیشتر است که این تفاوت در سطح بالای کاربرد اصلاح کننده‌ها معنی دار است (جدول ۱۳). با بررسی اثر متقابل تیمارها بیشترین میزان وزن خشک و عملکرد دانه

جدول ۱۱- تجزیه واریانس عملکرد وزن خشک گیاه یا زیستوده (گرم در بوته)، عملکرد دانه (گرم در بوته)، شاخص سطح برگ LAI، ارتفاع گیاه (سانتی‌متر) و قطر ساقه (میلی‌متر)

میانگین مربعات							منبع تغییرات
قطر ساقه	ارتفاع گیاه	LAI	وزن خشک (زیستوده)	عملکرد دانه	درجه آزادی		
۰/۰۱۹۸۳۷۵	۰/۰۱۵	۰/۰۰۰۳۳۷۵	۰/۰۰۰۸۴۳۷۵*	۰/۰۰۱۸۶۴۴۵**	۱	نوع اصلاح کننده	
۰/۰۰۱۸۳۷۵	۰/۰۶	۰/۰۰۰۳۷۵	۰/۰۰۰۲۰۴۱۷	۰/۰۰۰۱۳۰۳	۱	اندازه ذرات اصلاح کننده	
۰/۰۷۵۹۳۷۵	۱۳/۵۰	۰/۰۰۳۰۳۷۵	۱/۸۹۸۴۳۷۵**	۰/۰۱۲۸۰۹۶۸**	۱	سطح کاربرد اصلاح کننده	
۰/۰۲۷۳۳۷۵	۲/۵۳۵	۰/۰۰۰۹۳۷۵	۰/۰۰۱۸۳۷۵	۰/۰۰۰۰۱۶۸۶	۱	اثر متقابل نوع در اندازه ذرات اصلاح کننده	
۰/۰۰۰۹۳۷۵	۱/۲۱۵	۰/۰۰۰۹۳۷۵	۰/۰۱۰۰۰۴۱۷*	۰/۰۰۱۸۶۷۸۹**	۱	اثر متقابل نوع در سطح کاربرد اصلاح کننده	
۰/۰۰۳۰۳۷۵	۰/۲۴	۰/۰۰۰۹۳۷۵	۰/۰۰۰۰۳۷۵	۰/۰۰۰۱۲۱۶	۱	اثر متقابل اندازه ذرات در سطح کاربرد	
۰/۰۳۱۵۳۷۵	۰/۱۳۵	۰/۰۰۰۹۳۷۵	۰/۰۰۰۰۷۰۴۱۷	۰/۰۰۰۰۱۷۲۰	۱	اثر متقابل نوع در اندازه ذرات در سطح کاربرد	
۰/۰۷۰۵۷۵	۱۰/۱۲۵	۰/۰۱۲۴۶۲۵	۱/۹۴۵۳۹۵۸۳	۰/۰۱۹۷۱۷۴۵	۱۶	خطای آزمایش	

* و ** به ترتیب نشانگر معنی دار بودن اثر تیمار آزمایشی در سطوح احتمال یک و پنج درصد می‌باشند.

جدول ۱۲- مقایسه میانگین‌های یک عملکرد وزن خشک گیاه یا زیستوده (گرم در بوته)، عملکرد دانه (گرم در بوته)، شاخص سطح برگ LAI، ارتفاع گیاه (سانتی‌متر) و قطر ساقه (میلی‌متر)

تیمار آزمایشی	عملکرد دانه	وزن خشک (زیستوده)	LAI	ارتفاع گیاه	قطر ساقه
نوع اصلاح کننده					
Cp	۱/۳۳۲۵۰۸ ^a	۳/۱۷۳۳۳ ^a	۲/۶۹ ^a	۵۰/۰۲ ^a	۲/۲۴ ^a
SMZ	۱/۳۱۴۸۸ ^b	۳/۱۳۵۸۳ ^b	۲/۷۰ ^a	۴۹/۹۸ ^a	۲/۱۸ ^a
اندازه ذرات اصلاح کننده					
میلی‌متر	۱/۳۲۲۹۵۸ ^a	۳/۱۵۱۶۷ ^a	۲/۶۹ ^a	۵۰/۰۵ ^a	۲/۲۲ ^a
میکرومتر	۱/۳۲۴۴۳۱ ^a	۳/۱۵۷۵ ^a	۲/۶۹ ^a	۴۹/۹۵ ^a	۲/۲۰ ^a
سطح کاربرد اصلاح کننده (g kg ⁻¹)					
۲۰	۱/۳۰۰۵۹ ^b	۲/۸۷۳۳۳ ^b	۲/۶۹ ^a	۴۹/۲۵ ^a	۲/۲۷ ^a
۶۰	۱/۳۴۶۷۹۷ ^a	۳/۴۳۵۸۳ ^a	۲/۷۱ ^a	۵۰/۷۵ ^a	۲/۱۶ ^a

اعداد هر تیمار آزمایشی در هر ستون که دارای یک حرف مشترک هستند، فاقد تفاوت معنی دار بر اساس آزمون LSD در سطوح احتمال پنج درصد می‌باشند.

مخالف تأثیر معنی داری بر ارتفاع و قطر گیاه اندازه‌گیری شده در انتهای فصل رشد نداشته است (جدول ۱۲)؛ اما به طور کلی بیشترین شاخص سطح برگ (LAI)، ارتفاع گیاه (۵۰/۷ سانتی‌متر) و قطر ساقه (۲/۲۹ میلی‌متر) در تیمار Zmb مشاهده شد.

شاخص سطح برگ، ارتفاع گیاه و قطر ساقه نتایج تجزیه واریانس حداقل شاخص سطح برگ (LAI) نشان داد که تیمارهای کاربردی دارای اثر معنی داری بر این پارامتر نمی‌باشند (جدول ۱۱). همچنین کاربرد Cp و SMZ در اندازه‌ها و سطوح کاربردی

جدول ۱۳- اثرات متقابل یک تیمارهای مورد مطالعه بر عملکرد وزن خشک گیاه یا زیتده (گرم در بوته)، عملکرد دانه (گرم در بوته)، شاخص سطح برگ LAI، ارتفاع گیاه (سانتی‌متر) و قطر ساقه (میلی‌متر)

تیمار آزمایشی	عملکرد دانه	وزن خشک (زیتده)	(LAI)	ارتفاع گیاه	قطر ساقه
Sma	۱/۳۰ ^c	۲/۸۷ ^d	۲/۶۹ ^a	۴۸/۹ ^a	۲/۰۳ ^a
Smb	۱/۳۴ ^b	۲/۳۹ ^c	۲/۷ ^a	۵۰/۳ ^a	۲/۲۵ ^a
SMa	۱/۳۰ ^c	۲/۸۸ ^d	۲/۷ ^a	۵۰ ^a	۲/۲۱ ^a
SMb	۱/۳۴ ^b	۳/۴۱ ^{bc}	۲/۷۱ ^a	۵۰/۷ ^a	۲/۲۴ ^a
Zma	۱/۳۰ ^c	۲/۸۸ ^d	۲/۶۷ ^a	۴۹/۳ ^a	۲/۲۴ ^a
Zmb	۱/۳۷ ^a	۳/۴۹ ^a	۲/۷۳ ^a	۵۰/۷ ^a	۲/۲۹ ^a
ZMa	۱/۳۰ ^c	۲/۸۷ ^d	۲/۶۸ ^a	۴۸/۸ ^a	۲/۱۴ ^a
ZMb	۱/۳۶ ^a	۳/۴۶ ^{ab}	۲/۶۹ ^a	۵۰/۷ ^a	۲/۲۹ ^a
C	۱/۳۰ ^c	۲/۸۶ ^d	۲/۶۷ ^a	۴۹ ^a	۲/۱۴ ^a

اعداد هر تیمار آزمایشی در هر ستون که دارای یک حرف مشترک هستند، فاقد تفاوت معنی‌دار بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد می‌باشند.

است که مصرف Cp و SMZ به عنوان اصلاح‌کننده خاک، آبشویی نیترات را به طور معنی‌داری کاهش و به تبع آن مقدار نیتروژن خاک در لایه اول را افزایش می‌دهد. درنتیجه با افزایش فراهمی طولانی مدت نیتروژن در محیط ریشه نه تنها آلودگی محیط‌زیست کاهش می‌یابد بلکه بازدهی محصول افزایش می‌یابد و به بهدشت رشد گیاه کمک می‌کند. اندازه ذرات اصلاح‌کننده‌ها اثر معنی‌داری بر آبشویی نیترات و رشد گیاه گندم نداشت. اثر نوع اصلاح‌کننده بر میزان نیتروژن آبشویی شده معنی‌دار نبود. همچنین کاربرد اصلاح‌کننده‌ها در سطح ۲۰ گرم در کیلوگرم در کاهش آبشویی نیترات و رشد گیاه گندم چندان مؤثر نبود.

نتیجه‌گیری کلی

این مطالعه باهدف بررسی اثر زئولیت‌های طبیعی Cp و اصلاح‌شده با سورفکتانت (SMZ) به‌منظور کنترل آبشویی نیترات تحت آبیاری با پساب تصفیه شده انجام شد. بدین منظور زئولیت‌های طبیعی و اصلاح‌شده با سورفکتانت در دو اندازه میلی‌متر و میکرومتر و در دو سطح ۲۰ و ۶۰ گرم در کیلوگرم خاک به کاربرده شدند. نتایج نشان داد که کاربرد Cp و SMZ به میزان ۶۰ گرم در کیلوگرم خاک بر کاهش آبشویی نیترات و رشد گیاه گندم مؤثر می‌باشد. همچنین کاربرد زئولیت اصلاح‌شده در خاک می‌تواند در کاهش آبشویی نیترات پس از کود دهی مؤثرتر از زئولیت طبیعی عمل کند این بدان معنی

فهرست منابع

- اکبری، ب. ۱۳۸۴. بررسی میزان اثربخشی نانو تکنولوژی در شاخه‌های مختلف بهداشت محیط. هشتمین همایش ملی بهداشت محیط. بیمارستان امام خمینی تهران.
- بای بورדי، م. ۱۳۸۱. پیدایش و رده‌بندی خاک. انتشارات دانشگاه تهران. چاپ نهم.
- بای بوردي، م. و ح. سعادت. ۱۳۸۴. کشاورزی، کودها و محیط‌زیست (ترجمه)، انتشارات نزهت.

۴. حسینی ابری، س. ع.، م. ر. صالح پرهیزکار، د. ارادتمند اصلی و پ. مرادی. ۱۳۸۹. تأثیر سطوح مختلف زئولیت بر عملکرد و اجزای عملکرد گیاه گلرنگ. دومین همایش ملی کشاورزی و توسعه پایدار (فرصت‌ها و چالش‌های پیش رو). شیراز. دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز.
 ۵. خدارحمی، ر. ۱۳۸۹. اهمیت و ضرورت بازچرخانی پساب در توسعه پایدار کشاورزی. همایش ملی مدیریت پسماند و پساب‌های کشاورزی. تهران. سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی.
 ۶. صادقی لاری، ع.، ه. معاضد، ع. ر. هوشمند و م. چرم. ۱۳۸۹. تأثیر کاربرد زئولیت سدیمی بر نگهداشت نیترات و آمونیوم در یک خاک اشباع لوم سیلتی. علوم و مهندسی آبیاری دانشگاه شهید چمران اهواز. (۱): ۳۳-۴۳.
 ۷. طاهری سودجانی، ه.، س. ح. طباطبائی، م. قبادی نیا، ح. کاظمیان. ۱۳۹۱. تأثیر روش کاربرد، اندازه ذرات و میزان زئولیت بر نگهداشت نیترات در خاک آبیاری شده با پساب شهری. نشریه علوم آب و خاک-علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. ۱۸(۲۷): ۵۷-۴۷.
 ۸. عابدی کوپایی، ج.، س. ف. موسوی و آ. معتمدی. ۱۳۸۹. بررسی تأثیر کاربرد زئولیت کلینوپیتولایت در کاهش آبشویی کود اوره از خاک، آب و فاضلاب. ۳: ۵۷-۵۱.
 ۹. غلامحسینی، م.، م. آقاطیخانی، م. ج. ملکوتی. ۱۳۸۷. تأثیر سطوح مختلف نیتروژن و زئولیت بر عملکرد کمی و کیفی علوفه کلزای پاییزه. نشریه علوم آب و خاک-علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی ۱۲(۴۵): ۵۴۸-۵۳۷.
 ۱۰. قنبری، ا.، ج. عابدی کوپایی، ج. طایی سمیرمی. ۱۳۸۶. اثر آبیاری با پساب فاضلاب تصفیه شده شهری روی عملکرد و کیفیت گندم و برنجی‌های خاک در منطقه سیستان. نشریه علوم آب و خاک-علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. ۱۰(۴): ۷۵-۵۹.
 ۱۱. مصطفی‌زاده فرد، ب. و ف. موسوی. ۱۳۹۳. آبیاری سطحی: تئوری و عمل (ترجمه)، نوشته دبلیو. آر. واکر و گ. وی. اسکوگربو، چاپ پنجم، انتشارات کنکاش.
 ۱۲. ملکوتی، م. ج. و م. ن. غبیبی. ۱۳۷۹. تعیین حد بحرانی عناصر غذایی مؤثر در خاک، گیاه و میوه در راستای افزایش عملکرد کمی و کیفی محصولات استراتژیک کشور، نشر آموزش کشاورزی، صفحه ۹۵-۸۲.
 ۱۳. ملکوتی، م. ج.، ا. سپهر. ۱۳۸۲. تغذیه بهینه دانه‌های روغنی. انتشارات خانیزان تهران.
 ۱۴. ملکوتی، م. م. ۱۳۷۹. تغذیه متعادل گندم. نشر آموزش کشاورزی.
 ۱۵. مهدوی، ع.، ع. م. لیاقت، ی. شیخ محمدی. ۱۳۹۰. حذف نیترات از زه آب کشاورزی با استفاده از زئولیت اصلاح شده. مجله پژوهش آب ایران. ۵(۸): ۱۳۴-۱۲۴.
16. APHA. 1990. *Standard methods for the examination of water and wastewater (19th Ed.)*, American Public Health Association, Washington, DC.
 17. Barber, K. L., G. M. Pierzynski and R. L. Vanderlip. 1994. Ammonium/nitrate ratio effects on dry matter partitioning and radiation use efficiency of corn. *Journal of Plant Nutrition*. 17(5): 869-882.
 18. Below, F. E. and L. E. Gentry. 1987. Effect of mixed N nutrition on nutrient accumulation, partitioning, and productivity of corn. *Journal of Fertilizer Issues*. 4(3): 79-85.
 19. Bowman, R.S., Haggerty, G.M., Huddleston R.G., Neel, D. and Flynn, M. (1995). Sorption of nonpolar organics, inorganic cations, and inorganic anions by surfactant-modified zeolites, In: Sabatini, D.A. et al. (Eds.), *surfactant-enhanced remediation of*

- subsurface contamination.* pp. 54-64. ACS Symposium Series 594, American Chemical Society, Washington, DC.
20. Cakicioglu-Ozkan, F., Ulku, S. (2005). The effect of HCl treatment on water vapor adsorption characteristics of clinoptilolite rich natural zeolite. *Microporous and Mesoporous Materials.* 77, 47-53.
21. Chapman, H.D. (1965). *Cation exchange capacity, In: Black, C. A. (Ed.), Method of Soil Analysis.* pp. 891-901. SSA, Madison, Wisc.
22. Ferguson, G.A., and Pepper, I. L. (1987). Ammonium retention in sand amended with clinoptilolite. *Soil Science Society of America Journal,* 51, 231-234.
23. Fewtrell, L. (2004). Drinking-water nitrate, methemoglobinemia, and global burden of disease: a discussion. *Environmental Health Perspectives,* 112(14), 1371-1374.
24. GÜNGÖR, K., and ÜNLÜ, K. (2005). Nitrite and nitrate removal efficiencies of soil aquifer treatment cloumns. *Turkish Journal of Engineering and Environmental Sciences,* 29, 159-170.
25. Huang, H., Xiao, X., Yan, B., and Yang, L. (2010). Ammonium removal from aqueous soluions by using natural Chinese (Chende) zeolite as adsorbent. *Jourinal of Hazardous Materials,* 175(1-3), 247-252.
26. Joseph, P. A. and R. Prasad. 1993. Correlation studies on ammonium/nitrate concentrations in soil and growth and yield of wheat. *Journal of Agronomy Crop Science.* 171(1): 26-30.
27. Keeney, D.R. and Nelson, D.W. (1982). *N-inorganic forms Methods of Soil Analysis. Part 2. Chemical and microbiological properties* (2nd Ed.), American society of Agronomy, Madison, WI.
28. Khashee, S., Kuchakzaden, A. M., Shahbifar, J. and Abassi, H. 2007. Application of natural zeolite of clinoptilolite of corn yield under water depletion. *Journal of agricultural science Technology.* 73(3).611-619.
29. Latifah, O., Ahmed, O. H. and Muhamad, A. M. 2011. Enhancing nutrient use efficiency of maize (*Zea mays L.*) from mixing urea with zeolite and peat soil water. *International Journal of Physical Sciences.* 6(14): 3330-3335.
30. Lei, X., Sugiura, N., Feng, C., and Maekawa, T. (2007). Pretreatment of anaerobic digestion effluent with ammonia stripping and biogas purification. *Journal of Hazardous Materials,* 145, 391-397.
31. Li, Z. (2003). Use of surfactant-modified zeolite as fertilizer carriers to control nitrate release. *Microporous and Mesoporous Materials,* 61(1-3), 181-188.
32. Li, Z., Willms, C., and Roy, S. (2003b). Desorption of hexadecyl trimethyl ammonium from charged surface. *Environmental and Engineering Geoscience,* 10(1), 37-45.
33. Li, Z.H. and Bowman, R.S. (1997). Counterion effects on the sorption of cationic surfactant and chromate on natural clinoptilolite. *Environmental Science & Technology,* 31(8), 2407-2412.
34. Mackown, C.T., and Tusker, T.C. (1985). Ammonium nitrogen movement in a coarse-textured soil amended with zeolite. *Soil Science Society of America Journal,* 49(1), 235-238.
35. Malekian, R., Abedi-Kuopai, J., and Eslamian, S.S., Mousavi, S.F., Abbaspour, K.C., and Afyuni, M. (2011). The effect of Ionic strength on Ion-exchange the ammonium emoval and release using natural Iranian zeolite. *Applied Clay Science,* 51(3), 323-329.
36. Mig, D.W., and Dixon, J.B. (1987). Quantitative determination of clinoptilolite in soils by a cation-exchange capacity method. *Clays and Clay Minerals,* 35(6), 463-468.
37. Nadav, I., Arye, G., Tarchitzky, J., and Chen, Y. (2012). Enhanced infiltration regime for treated-wastewater purification in soil aquifer treatment (SAT). *Journal of Hydrology,* 421, 275–283.
38. Park, M., and Komarneni, S. (1998). Ammonium nitrate occlusion vs. nitrate ion exchange in natural zeolite. *Soil Science Society of America Journal,* 62(5), 1455-1459.
39. Perrin, T.S., Drost, D.T., Boettinger, J.L., and Norton, J.M. (1998). Ammonium-loaded clinoptilolite: A slow-release nitrogen fertilizer for sweet corn. *Journal of Plant Nutrition,* 21(3), 515-530.

40. Rozic, M., Cerjan-stefanovic, S., Kurajica, S., Vancina, V., Hozdic, E. (2000). Ammoniacal nitrogen removal from water by treatment with clays and zeolites. *Water Research*, 34, 3675-3681.
41. Rupp, L. A. 1989. Greenhouse culture, in: James, D. W., and K. F. Toppers (Eds.), Utah fertilizer guide, Cooperative Extension Service, PP. 42-54. Utah State University, Logan, UT.
42. Schick, J., Caullet, P., Paillaud, J.L., Patarin, J., and Mangold-Callarec, C. (2011). Batch-wise nitrate removal from water on a surfactant-modified zeolite. *Microporous and Mesoporous Materials*, 132(3), 395-400.
43. Sepaskhah, A.R., and Yousefi, F. (2007). Effects of zeolite application on nitrate and ammonium retention of a loamy soil under saturated conditions. *Australian Journal of Soil Research*, 45(5), 368-373.
44. Siljeg, M., Foglar, L., and Kukucka, M. (2010). The ground water ammonium sorption onto Croatian and Serbian clinoptilolite. *Journal of Hazardous Materials*, 178(1-3), 572-577.
45. Soleimani, M., Ansari, A., Haj-Abbası, M., and Abedi-koupaei, J. (2008). Investigation of nitrate and ammonium removal from groundwater by mineral filter. *Journal of Hazardous Materials*, 67, 18-26.
46. Tabatabaei, S.H., and Liaghat, A. (2004). Use of zeolite to control heavy metal municipal wastewater applied for irrigation. *Journal of Ion Exchange*, 15(2), 62-67.
47. Xing, X., (2016). Ionic-liquid-crafted zeolite for the removal of anionic dye methyl orange. *Journal of the Taiwan Institute of Chemical Engineers*, 59, 237-243.
48. Zwingmann, N., Singh, B., Mackinnon, D.R., and Gilkes, R. (2009). Zeolite from alkali modified kaolin increases NH_4^+ retention by sandy soil: Column experiments. *Applied Clay Science*, 46(1), 7-12.

Effect of Natural and Surfactant-Modified Zeolites on Nitrate Leaching under Irrigation with Treated Urban Wastewater

M. Alavi ^{1*}, J. Abedi-Koupai and B. Mostafazadeh-Fard

Master of Science, Department of Water Engineering, College of Agriculture, Isfahan University of Technology.

mohammadlavi1991@gmail.com

Professor, Department of Water Engineering, College of Agriculture, Isfahan University of Technology, Isfahan, Iran.

koupai@cc.iut.ac.ir

Professor, Department of Water Engineering, College of Agriculture, Isfahan University of Technology, Isfahan, Iran.

behrouz@cc.iut.ac.ir

Abstract

Due to shortage of water, use of wastewater for irrigation is becoming more important. Also, using natural and non-toxic materials that increase fertilizer application efficiency and decrease nitrate leaching has gained increasing attention. The aims of this study were to investigate the effect of two sizes for particles, i.e. 1-1.68 mm and 53-63 μm , and two application rates (20 and 60 grams per kilogram of soil) of natural zeolite of clinoptilolite (Cp) and surfactant-modified zeolite (SMZ) on soil nitrate and ammonium leaching and wheat plant performance under irrigation by treated urban wastewater. The experiment was conducted in 2015-16 growing season. The experimental soils were placed in Polyethylene columns with 11 cm inner diameter and 65 cm height. The treatments were factorial combination of the variables in completely randomized design with three replications. The results showed that the total amount of released $\text{NO}_3\text{-N}$ from columns modified by SMZ and CP were 32% and 21% lower as compared to the control treatment. Also, these amendments improved wheat plant growth. There was no significant effect on nitrate leaching due to the particle size of the two soil amendments. CP and SMZ amendments are eco-friendly materials and results of the study showed that they were effective in controlling soil nitrate leaching and improving wheat plant growth.

Keywords: Clinoptilolite, Soil column, Wheat, Soil amendments, Particle size

1 - Corresponding author: Department of Water Engineering, College of Agriculture, Isfahan University of Technology.
*- Received :December 2017 and Accepted: May 2018